Dinsdag 8 Augustus 1944

DAGBLAD

AMIGOE DI CURAÇAO

61ste Jaargang No. 4278

Boeken — tijdschriften naar het Zeemanshuis Klipstr. 49-53. Tel. 1531

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Redactie-adres Consciëntiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Noordamerikanen naderen Le Mans

Drie nazies uit het Hongaarse cabinet.

DUITSE TEGENAANVAL AFGESLAGEN.

Lewiks Hawkins seint uit het Geallieerde Hoofdkwartier:

De Duitsers hebben Zondagavond hun hevigste tegenaanval tot nu toe ingezet tegen de Westelijke sector van het front in Frankrijk. Met 4 pantserdivisies vielen zij aan tussen Mortain en Sourdeval en zij drongen door tot een diepte van 5 kilometer. Mortain wisselde driemaal van eigenaar en is thans in handen der Geallieerden. Een penetratie werd gemaakt in het gebied van Cherence Boissel, waar thans een tankgevecht gaande is en een andere penetratie werd gemaakt in de richting van Saint Barthelemy.

Meer dan honderd Duitse tanks werden vernield door de Geallieerde vliegtuigen in het gebied van Mortain. Op het schiereiland van Bretagne wordt de opmars voortgezet. Sporadische gevechten vonden plaats bij Auray en Château Briant. Saint Brieuc is veroverd. St. Malo is afgesneden en de strijd woedt rondom deze havenstad. Er vonden geen veranderingen plaats in de gebieden van Brest en Lorient. Er werd een bruggehoofd over de Orne gevestigd in het gebied van Grimbosq en de tegenaanvallen van den vijand werden hier afgeslagen (Geallieerd Hoofdkwartier, (AP) 8.8).

DE CANADEZEN VALLEN AAN.

William Smith White, die zich bij het 1ste Canadese leger in Frankrijk bevindt, seint als volgt:

In een grote aanval, welke **reeds tot een diepte van 6½ ki**lometer vorderde langs een front van 5 kilometer is het 1ste Canadese leger onder bevel van Luitenant Generaal H. D. G. Crecar doorgebroken in de eerste vijandelijke verdedigingslinie ten Zuiden van Caen. In dit nieuwe offensief wordt een krachtige klap toegebracht aan het scharnier van de gehele vijandelijke positie in Frankrijk. Deze aanval vindt plaats op nauwelijks 160 kilometer van Parijs, terwijl steeds meer berichten binnenkonmen omtrent tweespalt in de Duitse gelederen en de dreiging van nieuwe Franse opstanden.

Een front bericht meldde intussen, dat de voorste Noordamerikaanse colonnes Le Mans naderen op 175 kilometer van Parijs en 65 kilometer ten Oosten van de linie Mortain-Laval waar een Duitse tegenaanval met pantserstrijdkrachten om Bradley's corridor van 30 kilometer bij Avranches door te snijden, in de nacht van Zondag werd teruggeworpen temidden van de wrakken van 100 tot 150 tanks, die door bommen en raketten van gevechtsbommenwerpers stukgeslagen werden. De strijd duurt voort ten Noorden van het stadje Mortain dat wederom in Geallieerde handen is. (Met het Canadese 1ste leger in Frankrijk, (AP) 8.8).

WERKPLAATSEN IN NORMANDIË.

Preston Grover seint van een Noordamerikaanse basis in Frankrijk:

Generaal Majoor Henry Sayler, Hoofd van de Afdeling Geschut, verklaarde dat de veroverde kanonnen, tanks en automobielen te kennen geven, dat Duitsland nog geen tekort heeft aan critieke materialen. „Hun materiaal is nog goed, doch van ons is beter", zeide hij. Voorts deelde hij mede, dat de Afdeling Geschut erop berekend is, dat de oorlog „op zijn minst nog ettelijke maanden zal duren". Er zijn reeds werkplaatsen op gang tussen de boomgaarden en graanvelden van Normandië, die de Geallieerden voorzien van elk soort munitie en gevechtsmateriaal, van pistoolkogels tot Sherman-tanks (Een Noordamerikaanse basis in Frankrijk, (AP) 7.8).

8 OFFICIEREN BERECHT.

Het DNB maakte bekend, dat de berechting van 8 officieren, die reeds verwijderd werden uit het Duitse leger, besloten werd voor de Volksrechtbank. De beklaagden, die niet in uniform waren, stonden Maandag terecht (Londen, (AP) 8.8).

CABINETSOMWENTELING IN HONGARIJE.

De radio van Berlijn zeide in een bericht uit Boedapest, dat Admiraal Nicholas Horthy, de Hongaarse Regent, Bela Imredi, Minister zonder portefeuille, en twee andere cabinetsleden „op hun eigen verzoek" ontslagen heeft. De anderen, die ontslagen werden, zijn Antal Kunder, Minister van Handel en Verkeer en Andor Jaross, Secretaris van Binnenlandse Zaken. De betekenis van deze omwenteling bleek niet direct. Alle drie staan in nauw verband met de naziegezinde elementen in Hongarije en kwamen op 23 Maart aan het bewind toen de nieuwe regering georganiseerd werd onder Premier Doemez Sztojay, teneinde de oorlogsinspanning op te voeren.

De vorming van het Sztojay-cabinet viel samen met de plotselinge intocht van Duitse troepen waarbij Hongarije practisch bezet werd. De Duitse radio zeide, dat aan Dr. Lajos Szasz, Minister van Nijverheid, gevraagd is de portefeuille van de Handel op zich te nemen. Nilo Bonzcoz werd benoemd tot Secretaris van Binnenlandse Zaken. Imredi's post bleef open (Londen, (AP) 8.8).

BULGARIJE WIL UIT DE OORLOG.

De Britse radio zeide: „Uit Ankara wordt vernomen, dat Bulgarije een Geallieerde verzekering van zijn onafhankelijkheid binnen zijn vóór-oorlogse grenzen zoekt als prijs om uit de oorlog te treden."

De uitzending, die door het Noordamerikaanse Informatiebureau werd opgevangen, zeide, dat de Bulgaarse Gezant in Ankara, Nickolai Balbanov, „Turkije gevraagd heeft de Geallieerden te peilen omtrent dit onderwerp." Voorts werd gezegd: „De Balbanov-regering verklaarde bereid te zijn omtrent de terugtrekking der Bulgaarse bezettingstroepen uit Hellas en Joegoslavië op deze basis te onderhandelen. Zodra de bombardementen op Bulgaarse doelen ophouden, zal de regering bereid zijn Geallieerde bommenwerpers toe te staan onverstoord over Bulgarije te vliegen" (New York, (AP) 7.8).

VON PAPEN OP WEG NAAR DUITSLAND.

De radio van Berlijn zeide, dat Franz von Papen, de vroegere Duitse Ambassadeur in Turkije, in Bulgarije aangekomen is op weg naar Duitsland (Londen, (AP) 7. 8).

RUSSISCHE CRITIEK TEN AANZIEN VAN TURKIJE.

In een internationaal overzicht wees het Russische agentschap Tass erop, dat Turkije, niettegenstaande zijn breuk met Duitsland, „nog nauwe betrekkingen onderhoudt met de satellietenregeringen die in oorlog zijn met de Geallieerden". Het agentschap zeide, dat Turkije zich nog niet gevoegd heeft bij de „gelederen der regeringen die een felle oorlog voeren tegen Hitleristisch Duitsland".

„De beslissing van Turkije werd bovenal ingegeven uit vrees, dat het politiek geïsoleerd zal worden in de na-oorlogse wereld. De verandering in de buitenlandse politiek komt veel te laat en mag niet worden overschat" (Moskou, (AP) 7.8).

EEN VERKLARING VAN DE GAULLE.

Generaal De Gaulle zeide in een rede voor de radio van Algiers:

President Roosevelt, die tevens Opperbevelhebber is, ontvangt in het Witte Huis twee winnaars van de Congressional Medal of Honor (hoogste onderscheiding). Het zijn Luitenant Ernest Childers van Broken Arrow, Okla., (midden) en „Commando" Charles E. Kelly van Pittsburgh, Pa. (rechts).

„Spoedig zal een machtig Frans leger, uitgerust met de meest moderne uitrusting, ingezet worden aan het Geallieerde front in Frankrijk. Hij zeide, dat de Franse strijdkrachten in het binnenland de Duitsers bestrijden in Zuid-Frankrijk en dat Franse strijdkrachten in Bretagne „het land bezet houden" sedert 6 Juni. „Er is heden geen Fransman, die niet weet dat het zijn plicht is om ogenblikkelijk deel te nemen aan de grote strijd in het achterland", aldus De Gaulle (Londen, (AP) 7.8).

AAN HET FRONT DER RUSSEN.

Eddy Gilmore seint uit Moskou:

De Russen hebben twee reusachtige armen geworpen om Polen. Een arm reikt in het Noorden naar Oost-Pruisen: de andere klampt zich in het Zuiden vast aan de Karpaten. Daartussen slaan de Russen op afzonderlijke punten van het toegenomen Duitse verzet en kruipen zij voort naar de grote doelen: de Oostpruisische steden, Warszawa, Kielce en Krakow.

Ten Oosten van Krakow langs de bovenloop van de Wisla (Weichsel) bevinden de Sovjets zich op 130 tot 145 kilometer van Duits Silezië, terwijl zij in het Noorden vechten aan de grens van Oost-Pruisen.

Het derde Wit-Russische leger beweegt zich ten Noorden van de Oostpruisische grens Noordwaarts naar de Baltische staten. Dit leger heeft een gebied bereikt op ongeveer 120 kilometer ten Oosten van Memel langs een front dat 50 tot 55 kilometer lang is. Uit de richting ten Westen van het bevrijde Knysjin naderen tanks en ruiters de rivier Biebrzna op 40 kilometer van de Zuidelijke grens van Oost-Pruisen en op slechts 64 kilometer van Lyck in Oost-Pruisen.

In het Zuiden rukken de Russen Westwaarts en Zuidwestwaarts naar Duitsland en Tsjechoslowakije langs een front van 300 kilometer, dat zich uitstrekt van Bororiya op 35 kilometer ten Zuid-Oosten van Kielce tot de dorpen in de uitlopers der Karpaten ten Zuid-Westen van Stanislawow.

Niets nieuws wordt gemeld uit de omstreken van Warszawa, doch het is bekend, dat de Russen daar krachtige samentrekkingen hebben en nog meer reserves aanvoeren voor de grote beslissende slag. Terwijl zij opdringen tegen de voorsteden Warszawa op de Oostelijke oever van de Wisla, rekenden de Russen af met een Duitse tegenaanval uit het Noord-Oosten, welke — naar men gelooft — thans uiteengeslagen is. Nu het weer wat beter is, doet de Russische luchtmacht aanvallen op Oost-Pruisen. Honderden Stormoviks **en Bostons** vallen **de steden, dorpen,** spoorwegen en wegen aan (Moskou, (AP) 8.8.)

GEZAMENLIJKE VERKLARING VAN VENEZUELA EN COLOMBIA.

Een gezamenlijke verklaring van Venezuela en Colombia zeide, dat deze landen „met onrust de toestand gadeslaan, welke veroorzaakt werd door de wijze waarop de Argentijnse republiek haar verbintenissen ter handhaving van de Pan-Amerikaanse saamhorigheid uitlegt". De verklaring zeide, dat hierdoor de toekomst van de algemene Amerikaanse politiek in gevaar zou kunnen worden gebracht.

De verklaring, welke door het Departement van Buitenlandse Zaken werd vrijgegeven, sprak de vurige hoop uit, dat men spoedig tot een vergelijk kome over de lijn, welke de Amerikaanse volken in internationaal verband moeten volgen, opdat men niet door de vrede overvallen worde zonder een gezamenlijke koers van optreden te hebben bepaald en zonder een Amerikaanse politieke organisatie, welke de continentale betrekkingen moet behoeden tegen afwijkingen van binnen.

De gezamenlijke verklaring zeide, dat Venezuela en Colombia veel geofferd hebben in conferenties na Pearl Harbor teneinde de eenheid van het continent te versterken.

Argentinië heeft vrijwillig deelgenomen aan deze conferenties en de getroffen beslissingen, zodat het niet kan beweren, dat er enige maatregel aan werd opgedrongen. In deze ogenblikken is het noodzakelijker dan ooit, dat er een doeltreffende continentale organisatie zij, indien de landen Amerika niet willen zien veranderen in een nest van kuiperijen, als gevolg waarvan slechts zulk een oorlog als in Europa kan ontstaan. De sociale en andere vraagstukken, die zich ogenblikkelijk na deze oorlog zullen voordoen, kunnen niet worden opgelost indien men tegenstrijdige nationale politieken volgt. Een eensgezind optreden kan daarom slechts ten goede komen aan de nationale souvereiniteit der verschillende landen en de vrijheid hunner volken.

Venezuela en Colombia zouden daarom gaarne zien, dat de oorzaken verdwijnen, welke de ontwikkeling van een continentale verstandhouding in de weg liggen en de Argentijnse Republiek zich niet zal afscheiden van de overige Amerikaanse landen wanneer deze groep bij de toekomstige vrede zijn toekomst zal bepalen. Elke poging die gedaan zal worden om de verschillen op te ruimen, waarop de verklaring doelt, zal ten goede komen aan de politieke saamhorigheid van het gehele werelddeel (Caracas, (AP) 7.8).

VRIJE INVOER IN VENEZUELA VERWACHT.

In Venezuela doen geruchten de ronde, dat de invoer belangrijk vergemakkelijkt zal worden. Omtrent deze geruchten vernemen wij het volgende:

Toezicht van de invoer werd in Venezuela ingesteld toen er weinig buitenlands geld was en men bezwaarlijk toelating tot invoer kon verstrekken. Op het ogenblik is er echter een overvloed van buitenlandse munt en de levensstandaard is buitengewoon hoog. De eerste Nationale Conventie van Kamers van Koophandel, die onlangs te Caracas gehouden werd, heeft een motie gestemd tot een vrijer economisch leven en wel door beperking van de staatstussenkomst in handelsaangelegenheden.

Geruchten doen de ronde, dat de Minister van Financiën de drie regeringslichamen: Invoercontrôle bureau, prijszetting bureau en transportbureau wil verenigen in een enkel lichaam: Bureau voor Economische Coördinatie. Onder de nieuwe regeling zou de invoer practisch vrij worden (Aneta).

Laatste nieuws

— **Het Duitse** communiqué meldt: „Na verschillende uren van artillerievuur heeft de vijand in de vroege morgen van heden wederom een aanval geopend ten Zuiden en Zuid-Oosten van Caen. Er zijn hevige gevechten gaande. Ten Westen van de rivier de Orne deed de vijand krachtige afzonderlijke aanvallen die verpletterd werden. Ten Zuid-Westen van Vire en ten Oosten van Avranches gaan de Noordamerikanen voort met de doorbraak-aanval aan een breed front. Hierbij gebruiken zij grote hoeveelheden materiaal en krachtige luchtformaties. In hevige gevechten, die tot de avond voortduurden, werd de vijand afgeslagen voor onze tweede stelling met hevige verliezen. Verder naar het Zuiden wierpen tankdivisies van het leger en het Waffen SS den vijand in Westelijke richting terug aan weerszijden van Mortain, niettegenstaande de hardnekkige tegenstand. De Engels-Noordamerikaanse tegenaanvallen mislukten. In het gebied ten Oosten van Laval verhoogde de vijand zijn druk. In Bretagne sloeg onze plaatselijke formatie de vijandelijke speerpunten stuk en trok zij zich vervolgens systematisch terug naar de sectoren van Brest en Lorient. Er woeden bittere gevechten om St. Malo."

Het nieuws van vandaag.

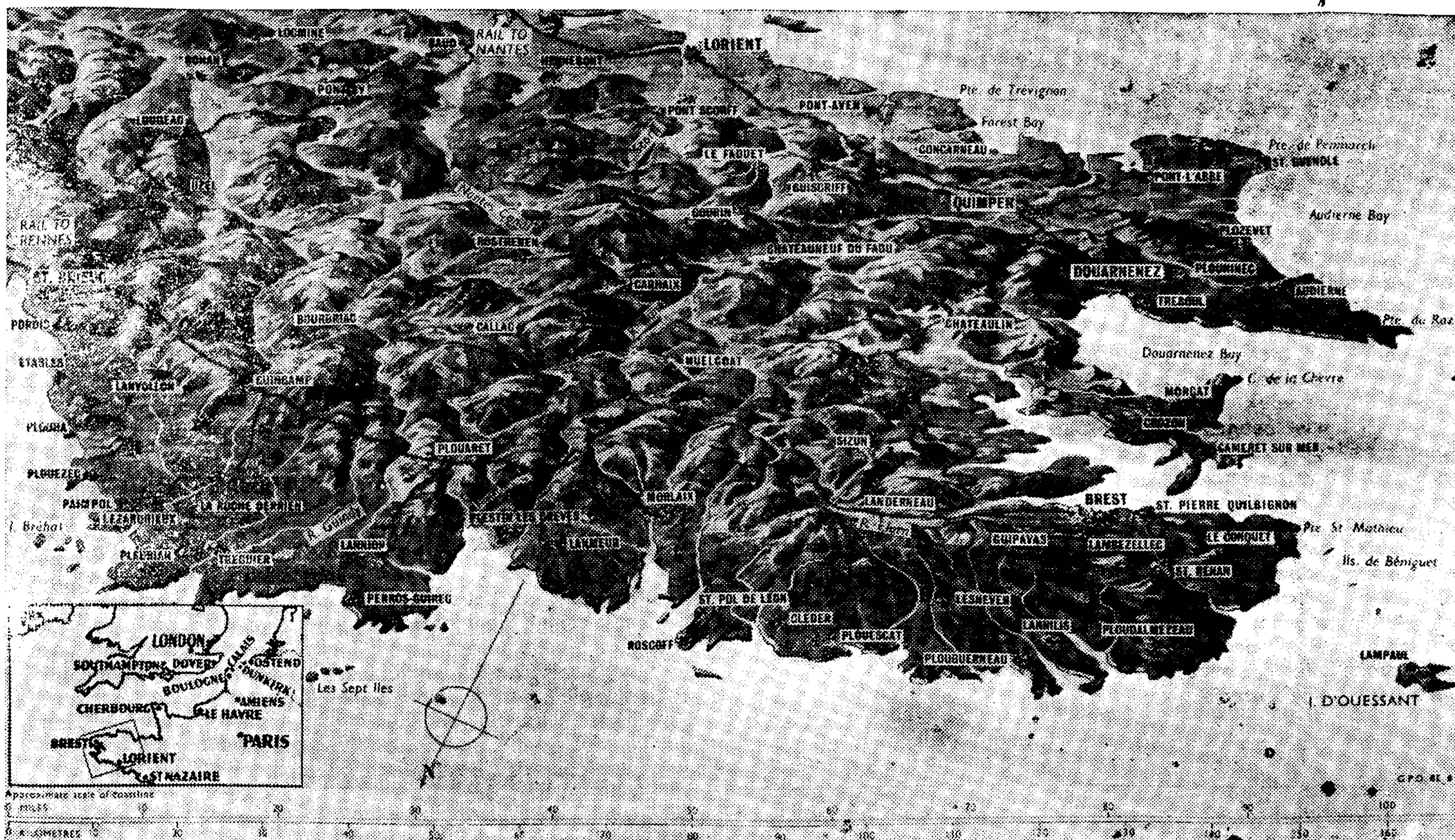
Drie Geallieerde legers vechten thans in Frankrijk: het 1e Noordamerikaanse leger onder Bradley stormt door Bretagne het 2e Britse leger onder Dempsey heeft een bruggehoofd over de Orne gevestigd aan het centrale deel van het front in Normandië en het 1e Canadese leger onder Crecar heeft een grote aanval geopend bij Caen, waarbij men reeds 6½ kilometer vooruitkwam. Deze aanval is van belang, aangezien men hier nog het dichtst bij Parijs zit, doch hier zijn de vijandelijke stellingen ook het krachtigst.

De Noordamerikanen komen nog het snelst vooruit. Een ernstige bedreiging werd wel gevormd toen de Duitsers Zondagavond met vier pantserdivisies een aanval deden op de smalle corridor langs Avranches, doch zij werden met bebloede koppen en met verlies van 10 tot 150 tanks teruggeslagen. In Oostelijke richting nadert een colonne de stad Le Mans (85.000 inwoners) aan de spoorlijn, welke van Brest via Rennes en Laval naar Parijs loopt. In Westelijke richting langs de Noordkust van het schiereiland van Bretagne is St. Briene veroverd. Iets terug wordt nog gevochten om de havenstad St. Malo waar de Duitse Commandant gezworen heeft tot de dood te zullen vechten. Hoe de toestand is bij Brest Lorient, Saint Nazaire en Nantes was hedenmorgen niet bekend.

In Italië vinden patrouilleactiviteiten plaats langs het gehele front, doch in Florence is men reeds over de Arno om het Noordelijk deel van de stad te verkennen. Bommenwerpers uit Italië vielen de fabrieken voor de bereiding van synthetische olie te Blechamer in Duits Silezië en het vliegveld Szombathely ten Zuiden van Wenen aan. Voorts werden olie-installaties in Joegoslavië en doelen in Noord-Italië bestookt.

In Zuid-Oost Europa schijnen de vazalstaten liefst zo spoedig mogelijk los te willen van Duitsland. Bulgarije zou aan Turkije gevraagd hebben om peiling te doen bij de Geallieerden. In Hongarije traden drie naziegezinden uit het cabinet, doch de betekenis hiervan is nog niet geheel duidelijk.

Aan het Russische front worden de grootste vorderingen gemaakt in de Zuidelijke gebieden, waar de steden Boryslaw en Sambor veroverd werden door de troepen van Maarschalk Koniev. Bij Warszawa schijnt Rokossovsky nog steeds niet het sein gegeven te hebben voor de bestorming van de Poolse hoofdstad en Tsjernyakhovski houdt zijn troepen ook nog terug van Oost-Pruisen.

Dit is het schiereiland van Bretagne, van Engeland uit gezien. St. Brieuc (geheel links) is veroverd. Bij Lorient (boven) en Brest (bij de inham rechts) is de toestand onveranderd.

De Gouverneur nogmaals over de Verstekvonnissen.

Het Bestuur antwoordde op wat de Staten schreven naar aanleiding van de voorgestelde echtscheidingswet blijde te zijn met de waardering die het stuk genoot. Hij — de Gouverneur — zou bovendien nog op het volgende willen wijzen:

Dat het ontwerp de bekentenis als bewijs te aanvaarden, zou verbieden, berust op een misverstand. De „enkele", d.w.z. de alleen en op zich zelf staande bekentenis geldt niet als bewijs. Dit is echter geen novum. Immers hetzelfde bestaat ook in het strafproces en eveneens bij de scheiding van goederen in de Burgerlijke Rechtsvordering (artikel 694 Curaçaos Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering). Dit beginsel wordt nu tot echtscheidingszaken uitgebreid door de bepaling, dat de bekentenis van elders bevestigd moet worden.

De bewering, dat dit tegen de goede zeden zou indruisen met de beginselen van het civiele recht in strijd — en in geen enkele civiele procedure gebruikelijk zou zijn komt den Gouverneur voor het tegenovergestelde van juist te zijn. Echtscheiding immers is een zaak van openbare orde. Dading (transactie of schikking) en arbitrage (scheidsgerecht of compromis) zijn verboden. Door geen handeling of overeenkomst kan aan bepalingen betreffende openbare orde haar kracht ontnomen worden (artikel 16 Curaçaose Algemene Bepalingen). Als dit vast staat — en het staat vast — kan niet lijdelijk toegezien worden, dat aan de betrokken bepaling haar kracht ontnomen wordt door bekentenis of niet verschijnen.

Dat de thans voorgestelde wijziging in de procedure „even eenvoudig te ontduiken (is) als de bestaande", schijnt de Gouverneur moeilijk vol te houden. Immers, in de bestaande procedure blijft de gedaagde weg of verklaart geen verweer te willen voeren; meer is niet nodig; daarmee kan het doek vallen.

Maar bij aanneming van het onderhavige voorstel kan deze gemakkelijke methode van wetsontduiking niet meer worden toegepast. Op méér mikt de Gouverneur niet, maar precies zover spant hij de boog.

Het ideaal, dat de uitspraak van den rechter ook de materiële waarheid bevat, moeten wij in zaken betreffende de openbare orde ongetwijfeld nastreven. De wet somt dan ook de bewijsmiddelen op, zij omgeeft de bewijsvoering zelf met een reeks waarborgen en bindt deze aan bepaalde vormen. Doch absolute zekerheid, dat er geen onware verklaringen, onjuiste voorstelling van zaken, bedrog of samenspanning ter misleiding hebben plaats gehad, valt met menselijke, dus beperkte middelen, nu eenmaal niet te bereiken. Daarom is het niet—en nooit—geheel uitgesloten, dat de rechter misleid wordt door een mondelinge of schriftelijke bekentenis, die niet op de waarheid steunt en welke geheel in overeenstemming is met andere valselijk gefabriceerde omstandigheden.

Evenwel, het feit dat iemand door leugenachtige opgaven, listig geconstrueerde aanwijzingen en zelfs meineed er in kan slagen, een onwaarheid in een rechterlijk vonnis te doen opnemen, mag aanleiding noch reden zijn, te laten voortwoekeren en ergerlijk misbruik, waaraan velen terecht aanstoot nemen en dat als een ernstig maatschappelijk euvel dient geduid.

De Gouverneur is overtuigd, dat dit ontwerp, tot landsverordening verheven, de wetsontduiking zeer moeilijker zal maken. En hij wil er aan toevoegen, dat degenen, die er zich toch aan schuldig zouden maken, wel mogen bedenken, dat er méér personen in zulk complot betrokken zijn en dat hun nabestaanden later van het gebeurde kunnen kennis nemen. Daarbij moge hij ook opmerken, dat de practizijn de eed (of belofte) van gehoorzaamheid aan de wet en van eerbied voor de rechterlijke autoriteiten aflegt. Daarmede is onverenigbaar, mede te werken aan een samenweefsel van verdichtselen om den rechter te misleiden.

Overspel is een feit tegen de sexuele zeden; bij het onderzoek daaromtrent spreekt of schrijft men over aangelegenheden, welke met de goede smaak in strijd zijn. Maar hetzelfde doet zich voor bij onderzoek naar het vaderschap, bij ontkenning van de wettigheid van een kind en bij alle zedenmisdrijven in alle strafzaken. Het ene is niet stuitender dan het andere. Wie ambtelijk geroepen is, zich op deze zelfkant van het leven te bewegen, weet dat. Er valt niet aan te ontsnappen in een samenleving, waar mensen en dus, helaas, ook menselijke zwakheden bestaan.

Een vrouw, die overspel pleegt, schandvlekt zich reeds door zulk een daad. En na zich zo ernstig misdragen te hebben, te verlangen, dat de man de schuld op zich neemt, opdat zij in de samenleving voor vlekkeloos zou kunnen door gaan, schijnt den Gouverneur onredelijk. Ongetwijfeld is het voor de kinderen een pijnlijke wetenschap, dat hun moeder een misstap heeft begaan. Voor den Gouverneur is het een vraag of zulk een wetenschap omtrent den vader niet even pijnlijk is, doch dit is tenslotte een quaestie van subjectief gevoel, waarover verschil van mening denkbaar is. Doch de gepleegde daad is niet meer ongedaan te maken en de vraag is, of zulk een daad later toch niet bekend wordt met alle gevolgen van die. Hoe dit ook zij, onzedelijke middelen kunnen nimmer een doel, hoe prijzenswaardig dit ook zij, heiligen. En bedrog in een proces is een onzedelijke daad, welke geen doel, hoe schoon dit ook moge zijn of schijnen, rechtvaardigen kan. Wat de Gouverneur bij vele beschouwingen over echtscheiding steeds heeft getroffen, is de zonderlinge begeerte, de (n) schuldige niet alleen te beschouwen als een ietwat romantische figuur, maar als respectabel bovendien. En dat gaat hem te ver, vermits hij nog hecht aan het woord van De Balzac: „Met de solidariteit van het gezin verloor de samenleving die elementaire kracht, welke Montesquieu aanduidde als „eer."

De Gouverneur zou hieraan willen toevoegen, dat er een ander, wèl zedelijk middel is, om zulk een vrouw en kinderen, als waarvan in het Voorlopig Verslag sprake is, te helpen: liefderijke vergeving van de onschuldige partij.

Een man is niet verplicht echtscheiding aan te vragen, als de vrouw zich aan overspel schuldig gemaakt heeft.

Wellicht ware wat minder vlug denken aan scheiden en wat meer vasthouden aan de gedachte van trouw — van „trouw" is ons mooie woord „trouwen" afgeleid — een betere leidster bij besprekingen op dit terrein.

Moeilijk is aan te nemen, dat, als iemand werkelijk overspel gepleegd heeft en zulks voor den rechter bekent, geen ander bewijsmiddel te vinden zou zijn om de bekentenis te bevestigen. Niet alleen kan de medeplichtige getuigen, maar er zijn immers allerlei omstandigheden, welke een rechter, die gewoonlijk een man van rijpe ervaring is, de aanwijzingen voor dergelijke ongeoorloofde verhoudingen gemakkelijk doen onderkennen.

En, wie in concubinaat wil gaan leven, omdat hij niet gebonden wil zijn, richt zich niet tegen het onderhavige ontwerp, maar tegen het Burgerlijk Wetboek, dat slechts in bepaalde, scherp omschreven gevallen echtscheiding toelaat, dat echtscheiding met (zogenaamd) onderling goedvinden uitdrukkelijk verbiedt en het huwelijk niet als eenzijdig opzegbaar beschouwt.

Onze wet, zowel Burgerlijk Wetboek als Wetboek van Strafrecht, beschouwt overspel als een ernstig vergrijp. De overspelige mag niet met de (n) medeplichtige huwen, als dat overspel in een vonnis is aangenomen; evenmin mogen zij van elkander erven en evenmin mogen overspelige kinderen erkend worden. De ongehuwde, die medeplichtige is, kan er niemand een verwijt van maken, dat na een echtscheiding geen huwelijk met de (n) overspelige tot stand kan komen.

Hij of zij heeft dat aan zichzelf te wijten. Ook deze bepaling is van openbare orde. Daarean zou juist de praeventieve kracht worden ontnomen, indien de Overheid in wetsontduiking berusten zou. Juist, omdat de wet zo streng is ten aanzien van overspel, moet de Overheid er voor waken, dat zij niet door zekere manoeuvres tot een dode letter wordt gemaakt.

Het aan het concordantiebeginsel ontleende bezwaar is in het Voorlopig Verslag op afdoende wijze weerlegd; de argumenten van de meerderheid moge de Gouverneur tot de zijne maken.

Als de rechter tevergeefs aan de eisende partij bedenkingen heeft voorgehouden en bij de comparitie even tevergeefs getracht heeft de echtgenoten te verzoenen, moet hij toestemming geven, de zaak ter terechtzitting te laten behandelen. Hij mag het niet tegen houden. Men zal de Gouverneur ten goede houden, dat het hem ongewenst voorkomt, hier ter plaatse in nadere beschouwing te treden omtrent de niet onaangevochten jurisprudentie om bij echtscheiding, alhoewel een zaak van openbare orde, in geval van verstek de vordering toe te wijzen.

Op verzoek van het Opperbestuur heeft de Gouverneur, in verband met de geheel buitengewone omstandigheden, waarin het Koninkrijk verkeert, bij P.B. 1944 No. 44 de competentie van den Curaçaosen Rechter uitgebreid met betrekking tot bepaalde Nederlanders of Nederlandse onderdanen, die geen ingezetenen van dit Staatsdeel zijn. Het schijnt hem redelijk, dat zij, die zich van het Curaçaos forum willen bedienen, aan hetzelfde bewijsrecht hebben te voldoen. Wijziging dienovereenkomstig stelt de Gouverneur zich dan ook voor. Dat bovenbedoeld besluit daardoor illusoir gemaakt zou worden, kan de Gouverneur niet inzien. Het kan zijn, dat de afstand de procedure wat verlengt, maar hoezeer de Gouverneur ook van voortvaren een voorstander is, vlotte echtscheidingsprocedures kunnen hem niet bekoren. Hij is te zeer overtuigd, dat het enige effect van vlotte echtscheidingen vlotte huwelijken is en een sneeuwbalsysteem op dit terrein lijkt hem een gevaarlijke bezigheid, welke de wet terecht heeft willen voorkomen.

Artikelen.

Ad artikel 1 sub 1o. In het algemeen gedeelte schreef de Gouverneur reeds, dat de bekentenis wel bewijsmiddel is, doch geen volledig bewijs en, evenals in strafzaken of bij scheiding van goederen, nadere bevestiging behoeft.

Teneinde echter een mogelijk dubium van meetaf in de text te emenderen, stelt hij bij Nota van Wijzigingen voor, in dit artikel sub 1o. ook van conclusie van referte en van niet tegenspraak van de eis melding te maken.

Ad artikel 1 sub 2o. Naar aanleiding van de vraag in het Voorlopig Verslag, of het verstek laten gaan niet als een vermoeden kan worden beschouwd, wordt bij nevensgaande Nota van Wijzigingen een aanvulling voorgesteld om dat punt buiten twijfel te stellen.

Ad Slot- en Overgangsbepalingen. Wie met de Gouverneur wil erkennen, dat de tegenwoordige echtscheidingsprocedure soms meermalen kan worden geduid als een loopje nemen met de wet, moet de eerbied voor de wet zo spoedig mogelijk helpen herstellen. Dit juist beogen de overgangsbepalingen, die ook de quaesties van transitoir recht regelen.

Men kan geen rechtskrijgen op een vonnis ten profijte van het verstek, als een daartoe strekkend verzoek nog niet ter terechtzitting is gedaan; zolang geen bekentenis is afgelegd, kan er geen sprake zijn van wat de gevolgen van een bekentenis zijn; en analogice bij zuivering van verstek of van verzet tegen een verstekvonnis.

De Gouverneur houdt zich overtuigd, dat wie het bovenstaande rustig en onbevangen uitsluitend met wat recht is en dus wet behoort te zijn voor ogen, overwegen, vooral als zij instemmen met de strekking van het ontwerp — onberaden huwelijken te voorkomen en wegneming van de mogelijkheid met onderling goedvinden een onmiddellijke ontbinding van het huwelijk te bewerkstelligen — hun stem aan het ontwerp, bedoeld als de beveiliging van een onzer grootste maatschappelijke cultuurgoederen, niet zullen willen onthouden.

Nota van Wijzigingen.

Artikel 1 van het ontwerp wordt gewijzigd en aangevuld als volgt:

a. Het onder 1o. voorkomende wordt gelezen als volgt:

„Het bij antwoord ter terechtzitting of, bij ingediende schriftuur, de gestelde feiten of de ingestelde vordering niet tegenspreken of niet bestrijden, het zich aan het oordeel van den rechter refereren en de enkele bekentenis gelden niet als bewijs".

b. Aan het slot van het onder 2o. voorkomende wordt een nieuwe zin toegevoegd, luidende: „Uit het niet verschijnen kan geen vermoeden ten nadele van de (n) gedaagde worden geput".

De Administrateur van Financien in Curacao maakt hierbij bekend,

dat de aan het Gouvernement in eigendom toebehoorende schoener „BELLA AURORA" metende netto 163.11 M³ of 57.59 tonnen van 2.83 M³ en de sloep „ANA IRENE" metende 78.54 M³ of 27,72 tonnen van 2.83 M5 bij openbare inschrijving aan de meestbiedende zullen worden verkocht. Bei de schepen bevinden zich in zeewaardige conditie. Inschrijvingen, onder gesloten couvert worden ingewacht ter Administratie van Financien vóór den **15den Augustus 1944.** Voor nadere inlichtingen zich te wenden tot het Bureau voor Sociale en Economische Zaken.

De Administrateur van Financien voornoemd
HOOGEVEEN.

SURINAME

EEN TWEEDE DETACHEMENT VERLIET SURINAME.

Een tweede detachement Suriname, dat honderden omvat, is enige tijd geleden naar Australië vertrokken. Bij het officiële afscheid, waaraan de autoriteiten en de familieleden van de vertrekkenden deel namen, sprak de waarnemende Gouverneur Mr. J. C. Brons en verklaarde dat Suriname fier is op zijn jongens die in steeds toenemend aantal naar het front vertrekken.

Honderden familieleden woonden de laatste parade bij; trotse vaders en moeders wezen hun zonen aan. Tijdens een andere plechtigheid hebben acht leden van het Vrouwen Vrijwilliger Hulpcorps afscheid genomen. Zij zijn naar Engeland vertrokken; ook bij deze gelegenheid sprak Mr. Brons en gaf een uiteenzetting van de taak der Vrijwilligers, die steun aan Nederland gaan verlenen. „Het is zeker", zeide de Gouverneur, „dat nog meer Surinaamse meisjes naar Nederlands Indië zullen vertrekken".

Het Surinaamse blad „Het Nieuws" schrijft naar aanleiding van deze plechtigheden: „De naam Westindisch Detachement, die buiten Suriname gegeven wordt aan deze troepen, is verkeerd. Men kan alleen van Surinaams Detachement spreken daar het practisch alleen gevormd is uit vrijwilligers, die in Suriname geboren zijn" (Aneta).

NEDERLAND

VOOR HET VADERLAND.

Over het doodschieten van Nederlandse vaderlanders te Breda vernemen wij nog, dat de volgende personen terechtgesteld werden:

Jan Postma, die als leidende figuur in de communistische partij bekend zou staan; Albert Huisman, kolenhandelaar te Zaandam; Josephus Swolfs, laboratorium assistent te Zaandam; Willem van den Burgh, politie-inspecteur te Amsterdam.

Postma zou in 1941 en 1942 illegale pamfletten hebben verspreid; Huisman en Swolfs zouden hebben deelgenomen aan overvallen op Duitse installaties. Het aantal doodstraffen (officieel door de Duitsers bekend gemaakte) wordt hierdoor gebracht op 173 van 1 Januari af (Aneta).

PRINSES JULIANA ONTVANGT.

Dr. J. W. Beyen, financieel adviseur van de Regering en hoofd van de Nederlandse afvaardiging op de Monetaire Conferentie te Brettonwoods, werd gedurende het week-einde door Prinses Juliana ontvangen te Chatham, waar de Prinses en Haar drie kinderen de vacantie doorbrengen (Aneta).

NEDERLANDSE OFFICIEREN IN NORMANDIË.

Vijf officieren van het Nederlandse leger nemen deel aan de gevechten in Normandië, teneinde de nodige ervaringen op te doen ten voordele van de Prinses Irene Brigade, wanneer de dag aanbreekt dat de brigade in actie treedt voor de bevrijding van Nederland. Een der officieren is artillerie-waarnemer, twee zijn bij de tanks ingedeeld, een bij de Cameron Hooglanders en een bij de Welsh Fuseliers. Allen hebben de rang van eersten luitenant (Aneta).

HUISARREST.

De Duitsers hebben bepaald, dat van 21 uur door geheel Nederland de café's en andere openbare gelegenheden moeten sluiten en niemand na 22 uur 's avond op straat mag komen.

SAMENWERKING DER LUCHTMACHTEN.

Nauwe samenwerking tussen Nederlands-Indische en Australische luchtmacht uitte zich bij de aanval op Maumere (Flores), waarbij voor het eerst door beide luchtmachten uitsluitend Mitchells werden gebruikt. Australische luchtvaart-autoriteiten hebben nl. besloten escaders te vormen van Mitchell-bommenwerpers. De bommenwerpers hebben 35 ton bommen uitgeworpen. Een Australisch vliegtuig leidde deze geslaagde aanval. (Aneta)

De Heer en Mevrouw
TEOFILO S. CUALES-PARDO
geven met blijdschap kennis van de geboorte van hun zoon
Orlando Felipe
Curaçao 5 Augustus 1944

HET VRIJWILLIG VROUWENHULPCORPS.

De oefening van het Vrijwillig Vrouwen Hulpcorps, waarvan de leden door Mevrouw Marie Knapper aangeworven werden, loopt op het einde. De resultaten van deze opleiding — rekening houdend met de korte tijd, welke beschikbaar was voor de dubbele oefening (een krijgs- en geneeskundige) — zijn alleszins bevredigend te noemen. De militaire opleiding vindt plaats op de Marine-basis Parera en de medische opleiding in het sanatorium het „Groene Kruis". Onder de groep, die uit 10 dames bestaat, heerst een uitstekende geest en de beste verwachtingen kunnen worden gekoesterd, wanneer zij straks haar eigenlijke taak, in het bevrijde Nederland, zullen aanvangen.

MOOI GEBAAR.

De meisjes van de 8e klas van de Wilhelmina School hebben het Rode Kruis een gift van *f* 21,60 doen toekomen. Een mooi gebaar van onze jeugd, dat alle lof — en navolging — verdient.

VERENIGINGSNIEUWS.

— **Katholieke Sport Centrale:** Programma voor aanstaande Zondag. **Voetballen** om 10 uur Mobilia — Republiek (vriendschappelijk). Om 16 uur The Western Stars — D.S.C. (competitie).

— **St. Aloysius Kring:** Woensdag 9 Augustus om 6.30 uur heilige Mis in het St. Martinusgesticht voor onzen beschermheer Zijne Hoogwaardige Excellentie Monseigneur P. I. Verriet O.P., Apostolisch Vicarius van Curaçao.

— **A.K.S.:** Morgen 9 Augustus picnic terrein van Brakkeput. Vertrek om 8 uur van het Surinamedorp.

DE ATHLETIEK-WEDSTRIJDEN IN HET RIFSTADION.

Als volgt zijn de uitslagen van de athletiekwedstrijden, die Zaterdag en Zondag gehouden werden in het Rifstadion. Twee Curaçaose records werden verbeterd, Yrausquin brak het oude record voor verspringen met 1cm. Hij haalde 6.63 meter. Het nieuwe record voor kogelstoten werd behaald door Adriana met een worp van 13.13½ meter.

100 Meter hardlopen: 1.) R. Rosario 10.9 sec; 2.) E. Adriana 11.4 sec.

200 Meter hardlopen: 1.) R. Rosario 24.3 sec; 2.) H. Prince 25.4 sec.

400 Meter hardlopen: 1.) A. Schoop 53.3 sec; 2.) L. Marco 53.5 sec.

800 Meter hardlopen: 1.) J. Webb 2 mi.n 9.4 sec; 2.) A. Schoop 2 min. 13.9 sec.

1500 Meter hardlopen: 1) J. Webb 4 min. 56.6 sec; 2) F. Cristina 5 min. 3.6 sec.

5000 Meter hardlopen: 1) J. Webb 18 min. 44.5 sec; 2) E. Rafaela 18 min. 58.4 sec.

Discuswerpen: 1) J. Rooi 35.81 meter; 2) J. M. Calmes 28.32 meter.

Speerwerpen: J. Pinedo 48.20 meter; 2) J. Rooi 47.60 meter.

Kogelstoten: 1) E. Adriana 13.13½ meter; 2) J. Rooi 12.28½ meter.

Hoogspringen: 1) J. Labast 1.65 meter; 2) A. Fijnje 1.60 meter.

Verspringen: 1) A. Yrausquin 6.63 meter; 2) Veeris 6.29 meter.

Hink-stap-sprong: 1) H. Prince 12.56 meter; 2) A. Fijnje 12.14 meter.

Estafette 4 x 100 meter: 1) Villa Maria 46.9 sec; 2) Independiente 48.0 sec.

Wielrennen: 800 meter 1) Williams 1 min. 22.6 sec.; 2) S. de Lannoy 1 min. 30.8 sec.

1500 meter: 1) Williams 3 min. 7 sec.; 2) S. de Lannoy 3 min. 11.0 sec.

Paardenrennen: 1. Smeens; 2) Sarmiento.

De voetbalwedstrijd tussen het vertegenwoordigend Curaçaos elftal en het elftal dat in 1935 naar Suriname ging, eindigde 0—0.

TAFELTENNIS-WEDSTRIJDEN.

De onlangs opgerichte Nederlandse Antillen Tafel-Tennis Bond heeft kampioenschapswedstrijden uitgeschreven waaraan twee der beste spelers van elk der vijftien aangesloten verenigingen zullen deelnemen. In deze competitie zullen twee ronden gespeeld worden, waarvan de eerste begint op Donderdag 10 Augustus aanstaande. De winnaar van de eerste ronde komt in de finale waarin hij zal uitkomen tegen den winnaar van de tweede ronde.

Als volgt zijn de namen en nummers der spelers:

1. E. Barkmeyer, 2. G. C. Jordan, 3. A. van Kesteren, 4. A. Giribaldi, 5. M. Schotborgh, 6. G. Dare, 7. A. Jessurun, 8. E. Berend, 9. J. Grijt, 10. G. Mauricio, 11. D. Lopez Henriquez, 12. E. Kwiers, 13. P. Meit, 14. Ch. de Jongh, 15. E. A. Pietersz, 16. W. Willems, 17 J. Suarez, 18. S. Zonenschain, 19. E. Römer, 20. E. d, Haseth, 21. P. Kalvino, 22. A. R. Ercol, 23 M. Aksel, 24. C. Ramonez, 25. D. Wright, 26. R. Mensing, 27. D. Chatlein, 28. L. Nahr, 29. D. Toulon, 30. E. Selkridge.

In de eerste ronde komt No. 1 uit tegen No. 2, No. 3 tegen No. 4 etc. De winnaar van 1 en 2 komt dan uit tegen den winnaar van 3 en 4, enzovoorts. De eerste vijftien wedstrijden zullen op Donderdag 10 Augustus worden gespeeld in de volgende Clubgebouwen tussen de volgende nummers.

Centro Social Catolico: 1 tegen 2, 15 tegen 16 en 17 tegen 18.

Club Independiente: 3 tegen 4, 5 tegen 6 en 9 tegen 10.

Club J.P.F.: 7 tegen 8, 13 tegen 14 en 23 tegen 24.

St. Thomas College: 11 tegen 12, 19 tegen 20 en 21 tegen 22.

Engelse Club Suffisant: 25 tegen 26, 27 tegen 28 en 29 tegen 30.

Op 11, 13 en 14 Augustus worden de wedstrijden voortgezet. Op weekdagen beginnen zij telkens om 19.30 uur, op Zondagen evenwel om 10.00 uur.

De N.A.T.T.B. heeft een wisselbeker uitgeloofd welke het eigendom wordt van den speler, die hem drie achtereenvolgende keren, of vijf keer in totaal wint. Voorts is er voor de eerste prijs een vulpen uitgeloofd, welke het eigendom wordt van den winnaar. De winnaar van de tweede prijs krijgt eveneens een vulpen.

De toegangsprijs voor alle wedstrijden (**exclusief finale**) **is** slechts *f* 1.50. De opbrengst komt ten bate van het A.B.C. Baby Fonds.

Men kan zijn kaarten kopen bij de firma's: J. Capriles & Co (El Chico), Th. A. Henriquez, Sporthuizen de Jongh en La Bonanza. Voorts bij alle aangesloten verenigingen: Centro Social Catolico, Militaire Macht O. & O. Independiente, Sportverenigingen Union, St. Thomas College, Olympic Sports Club. Social Racing Club, L'Ensemble, J.P.F. A.M.S., Racing Club Curaçao, Union Sporting Club, Social Sporting Club, English Camp Table Tennis Club en de Club de Gezelligheid.

Noordamerikaanse soldaten spoeden zich door de straten van de stad Marigny in Frankrijk op zoek naar Duitse scherpschutters. Marigny werd genomen in het nieuwe offensief, waarmede men doorbrak naar Bretagne.

— **De radio** van Parijs zeide, dat de Duitse **Ambassadeur in** Turkije, Franz von Papen, in Berlijn is aangekomen.

— **De strijd** aan het Italiaanse front werd gedurende de laatste 24 uren beperkt tot verrichtingen van de patrouilles. Ook was het geschut hier en daar in werking.

— **De radio** van Tokio beweerde, dat de Japanse troepen de strategische spoorwegstad Hengyang in de provincie Hunan volledig bezet hebben. Van Chinese zijde werd deze bewering niet bevestigd. Stillwells Hoofdkwartier maakte het laatst nog bekend, dat Noordamerikaanse en Chinese vliegers grote hoeveelheden ammunitie wierpen voor het Chinese garnizoen.

— **Franse kringen** in Londen vernemen, dat de Bretonse steden Vannes, St. Brieuc, Malesboit, Ploërmel, Josselin, Jugon en St. Cast alle bevrijd werden door de Franse Marquis.

DE PREKEN VAN LA GUARDIA.

De R.K. priester van een kerk in Brooklyn, N. Y., verzocht burgemeester La Guardia op te houden met zijn **uitzendingen des** Zondags over de radio.

De priester zeide, dat de burgemeester van **New York een** ijdeltuit was, veel van zichzelf dacht en beledigend optrad.

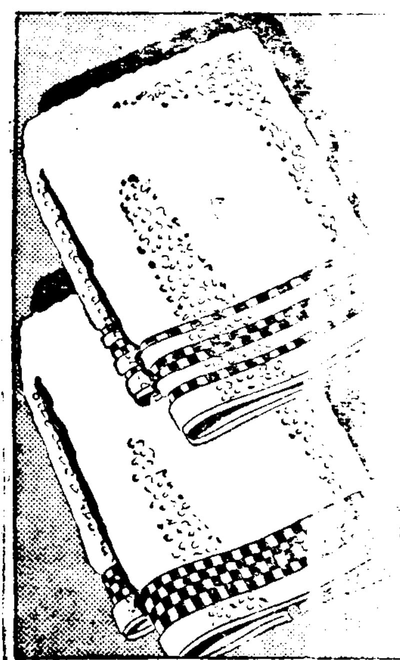
De priester verlangde naar zijn afscheidspreek, om de radio, zichzelf en het gehoor eens wat rust te geven.

O.L.V. VAN GUADELOUPE.

Het feest van O.L.V. van Guadeloupe zal dit jaar op 11 October aanvangen en volgend jaar 12 October eindigen. De kroning van O.L.V. van Guadeloupe vond plaats op 12 October

Gouverneur Thomas E. Dewey van New York is de Republikeinse candidaat voor het Presidentschap. Men ziet hem hier met de Republikeinse Afgevaardigde Clare Boothe Luce, echtgenote van Time & Life's Henry R. Luce.

Senator Sam Johnson (rechts) en Senator Burnet Maybank, twee Democraten, lezen te Chicago de brief, waarin President Roosevelt zijn inzichten omtrent het Vice Presidentschap te kennen gaf.

De Verkiezingsstrijd in de V. S.

Wat voor den buitenstaander dikwijls onbegrijpelijk is, is een gewone zaak voor den Noordamerikaan.
Wat zijn de kansen voor een verandering van de buitenlandse politiek der Verenigde Staten?

De gehele verkiezingsstrijd en de samenstelling van het regeringsorgaan in de Verenigde Staten zijn voor velen niet duidelijk. Hoe kan er zulk een felle critiek geleverd worden op den President en Opperbevelhebber? Hoe is de verkiezing geregeld? In dit uitmuntende atikel van Gerald W. Johnson, een bekend Noordamerikaans journalist en politiek commentator, vroeger redacteur van de „Baltimore Sun", vindt men het antwoord op deze en andere vragen — Red.

* * *

In de herfst, om precies te zijn 7 November 1944, moeten de kiezers van de Verenigde Staten van Noord-Amerika een president kiezen om voor 4 jaar te dienen, een Huis van Afgevaardigden voor twee en 32 senatoren 1/3 van het aantal voor zes jaar.

De tijd van de verkiezing wordt niet vastgesteld door vaste doch door de organieke wet van de Republiek, de grondwet van de Verenigde Staten, welke niet kan worden herroepen door het Congres, doch alleen gewijzigd kan worden door een lang en moeilijk proces, waarbij de goedkeuring geëist wordt van ¾ der 48 Staten. Aldus, temidden van een grote oorlog, gaat dit land met zijn verkiezing op de gewone manier voort.

Ongelukkigerwijze heeft de gewone manier van verkiezing in de Verenigde Staten grote kans om de waarnemers, die niet bekend zijn met de wet zowel als de traditie van de Federale Unie, te verwarren; want een verkiezing in de Verenigde Staten gaat deels volgens de wet en deels volgens traditie.

Ze zijn zó nauw aan elkaar verbonden, dat het niet altijd volkomen duidelijk is waar de wet eindigt en de traditie begint. Zelfs voor de landskinderen en veel minder voor den buitenlandsen waarnemer. Geen wonder daarom dat misverstanden over de situatie reeds veelvuldig zijn voorgekomen onder de volken der Verenigde Naties. Deze bezorgdheid is geenszins gerechtvaardigd. Hoe kan het dan gebeuren, vraagt de buitenstaander zich terecht af, dat er elke dag critiek wordt geoefend, en soms hevig, op het Staatshoofd en den bevelhebber der Noordamerikaanse strijdkrachten?

Het juiste antwoord op deze vraag mag op de eerste plaats dienen enkel en alleen maar om de verbijstering van den waarnemer te vergroten. Want het juiste antwoord is, dat het hoofd van de Staat en de Opperbevelhebber niet worden aangevallen. De persoon, die aangevallen wordt, is de leider van de Democratische partij, welke partij thans aan het bewind is.

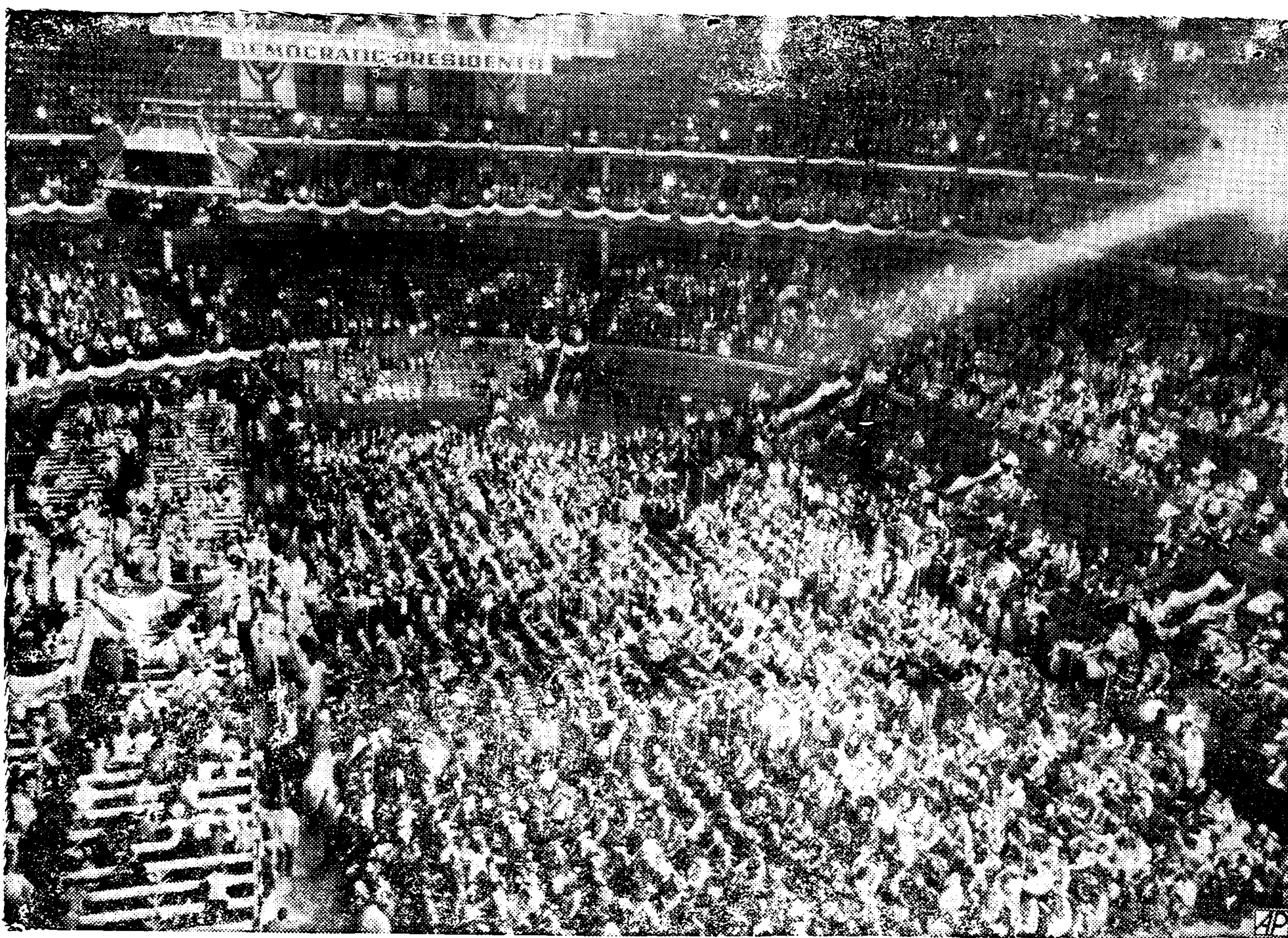
Combinatie van wet en traditie.

Hier is het dat de combinatie van wet en traditie er bij komen om de voorstelling te verwarren. Franklin D. Roosevelt is President van de Verenigde Staten, die hem volgens de wet maken tot uitvoerend hoofd van de Natie en Opperbevelhebber van al haar strijdkrachten. Maar diezelfde man is tegelijkertijd niet door de wet, maar door traditie leider van de hoofdpartij. Voor Noordamerikanen is het onderscheid duidelijk.

De Noordamerikanen ontwikkelden lange tijd geleden een merkwaardige bekwaamheid om hun denkwijze over het presidentschap in waterdichte vertrekken te bewaren. Daarom kunnen ze met gelijkmoedigheid luisteren naar een redenaar van de tegenpartij, die den hoofdleider aanvalt zonder een ogenblik te veronderstellen, dat diens plan is om zijn scherp verwijt te doen slaan op den opperbevelhebber.

In 1940 werd Mijnheer Roosevelt voor de derde keer gekozen tot president in tegenstelling met al de vorigen. Waarnemers zijn het ermede eens, dat deze belangrijke factor die bijgedragen heeft tot zijn succes een sterke publieke goedkeuring van zijn buitenlandse politiek was, gebaseerd op het verlenen van steun aan de mogendheden, die de as bestrijden.

Het zou het toppunt van politieke dwaasheid zijn een politiek te verwerpen, die met zo'n verrassende nadrukkelijkheid is goedgekeurd door het volk. De oppositie-partij hoopt Mijnheer Roosevelt in huishoudelijke geschilpunten te verslaan en op huishoudelijke vraagstukken hebben zij de aanval gebaseerd.

Zo zag het Stadion van Chicago er uit bij de opening van de Democratische Conventie in de loop van de vorige maand. Het platform der sprekers staat links, de afgevaardigden zitten beneden in het midden en de bezoekers en gasten zitten rondom. Foto's van Democratische Presidenten hangen op de achtergrond.

De aard van het verkiezingsproces.

Een andere reden, die leidt tot de voorspelling dat de verkiezing in November niet zal eindigen in een plotselinge ommekeer in de Noordamerikaanse buitenlandse politiek, is de biezondere aard van het verkiezingsproces van de Verenigde Staten. De mensen van andere landen worden herhaaldelijk er door verbijsterd, omdat het in feite niet is wat het in theorie schijnt te zijn. De lieden, die de grondwet in 1887 samenstelden, waren van plan de werden eenvoudig om op welke keuze van den president niet onmiddellijk door het volk te doen geschieden, doch toe te vertrouwen aan zekere personen, kiezers genaamd, van wie verondersteld kon worden, dat zij een grotere wijsheid en ervaring bezaten dan de grote massa der stemmers. Maar de massa deed dat aardig plannetje prompt te niet. Zij weigerden eenvoudig om op welke kiezer dan ook haar stem uit te brengen alvorens hij zich vooraf verplicht had om te stemmen op den man harer keuze. De wet werd echter nooit veranderd en tot de dag van heden brengen de Noordamerikanen hun stem niet uit op een president, maar op een lijst van kiezers, die zich verbonden hebben om op een specialen candidaat te stemmen. De candidaten worden uitgekozen door de politieke partijen in nationale bijeenkomsten (conventies), die gewoonlijk vóór iedere verkiezing bijtijds gehouden worden — dat is te zeggen om de 4 jaren. Deze partijen zijn niet officieel in die zin, dat zij niet erkend worden door de grondwet, maar zij zijn desniettemin een belangrijk deel van het regeringsorgaan.

Bij de opening van het huidige Congres behield de Democratische partij de meerderheid met 222 leden in het Huis van Afgevaardigden en 57 leden in de Senaat. De oppositie-partij bestond uit 209 Republikeinen en 4 leden van kleine partijen in het Huis van Afgevaardigden en 38 Republikeinen en een ander partijlid in de Senaat.

In de laatste 2 jaren hebben sterfgevallen en ontslagnemingen de cijfers enigszins gewijzigd. Maar de Democraten behouden nog een geringe meerderheid. Zelfs indien de oppositie-partij een meerderheid in het Congres zou winnen, zou ze niet het aftreden hebben kunnen eisen van den president, die onafhankelijk gekozen wordt voor een bepaalde periode van 4 jaren. Evenmin zou ze den Minister van Buitenlandse Zaken kunnen verwijderen, die de titel draagt van Staatssecretaris en die aangewezen wordt door en verantwoording schuldig is aan den President.

De President is zijn eigen Minister van Buitenlandse Zaken.

De President, die door den Staatssecretaris handelt bezit de uitsluitende macht om over verdragen te onderhandelen met vreemde mogendheden, maar om van kracht te zijn voor de Verenigde Staten moet voor elk verdrag 2/3 van de Senatoren aanwezig zijn en er mede accoord gaan. Daar er slechts 96 Senatoren zijn — 2 van iedere der 48 Staten — kunnen 33 mannen hun veto over een verdrag uitspreken.

Om een volledige ommekeer van de Noordamerikaanse buitenlandse politiek teweeg te brengen, moet de oppositie-partij niet alleen een President kiezen, maar moet zij ook verzekerd zijn van de stemmen van 66 Senatoren.

Slechts een geweldige politieke omwenteling — in Noordamerikaanse terminologie „een landverschuiving" genoemd — zou zo'n overweldigende meerderheid kunnen teweeg brengen. Tot nu toe is er weinig dat duidt op zulk een „landverschuiving" in een van beide richtingen en geen enkele aanwijzing van een volksopstand tegen de huidige buitenlandse politiek.

De republiek is niet gesplitst. Er bestaat felle critiek op het bestuur en naargelang de campagne voortduurt, zal er meer zijn, soms zelfs onmatig, mogelijk giftig in toon en de antwoorden der Democraten niet veel verschillend.

Het is alles maar een familietwist over huishoudelijke aangelegenheden, gevoerd met de traditionele vrijheid van spreken in de Verenigde Staten, zonder de minste verslapping van de Noordamerikaanse inspanning in de grote strijd tegen de legers der slavernij te betekenen.

Dit was het toneel in het Stadion te Chicago bij een demonstratie op de Democratische Conventie toen President Roosevelts naam voor de benoeming werd voorgesteld.

Gouverneur Robert S. Kerr van Oklahoma, die op de Democratische Conventie te Chicago de rede ter omlijning van de partijpolitiek hield, laat zijn das rechttrekken door zijn echtgenote.

Den Heer en Mevrouw

G. E. Rosario -- Rosario

geven na dank aan God, met blijdschap kennis van de geboorte van hun dochter

Diana Yolanda

St. Helena, 6 Augustus 1944.